

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 948/2016
07.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 572/16 од 03.08.2016. године, поднетом против пресуде Вишег суда у Нишу КжI 156/16 од 14.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2016. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 572/16 од 03.08.2016. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу КжI бр. 156/16 од 14.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 830/15 од 12.02.2016. године окривљени С.С. оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, одлучено је да ће се новчана казна заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 960,00 динара, приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка износ од 255.960,00 динара као и судски паушал у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је приватни тужилац ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу КжI бр. 156/16 од 14.03.2016. године поводом жалби окривљеног и његовог браниоца преиначена је првостепена пресуда тако што је Виши суд у Нишу на основу члана 459. и 438. став 1. тачка 1) ЗКП према

окривљеном на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је учинио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, због наступања застарелости кривичног гоњења. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет приватног тужиоца а приватни тужилац је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз бр. 572/16 од 03.08.2016. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 265. став 1. и 3. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи пресуду Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године, у делу који се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка, и одлучи да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 572/16 од 03.08.2016. године је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости Републички јавни тужилац као разлог подношења захтева наводи повреду одредаба кривичног поступка из члана 265. став 1. и 3. ЗКП, коју образлаже тако што указује да је другостепени суд одлуком да трошкови кривичног поступка падну на терет приватног тужиоца, иако за то нису били испуњени услови из члана 265. став 3. ЗКП, учинио повреду одредаба кривичног поступка из члана 265. став 1. и 3. ЗКП.

Истакнутим наводима по оцени Врховног касационог суда у захтеву Републичког јавног тужиоца се практично указује на недостатак разлога у образложењу правноснажне пресуде о кривици приватног тужиоца у односу на наступање застарелости кривичног гоњења, јер од чињенице постојања кривице приватног тужиоца за одуговлачење поступка услед кога је наступила застарелост зависи примена члана 265. став 3. у вези става 1. ЗКП.

Како се у конкретном случају ради о чињеничном питању, те повреди из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП јер суд у правноснажној пресуди није дао разлоге о одлучним чињеницама, а из којих разлога захтев није ни поднет, а Врховни касациони суд притом није овлашћен да на то пази по службеној дужности, то је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца из напред изнетих разлога а на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбијен као неоснован.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.